

Nr 101

Av herrar Strandberg och Enarsson, *angående värnpliktigas fria resor.*

(Lika lydande med motion nr 130 i Andra kammaren)

Enligt värnpliktsavlöningskungörelsen (SFS 242/1963) 7 § sista mening-
en, äger värnpliktig erhålla fri resa vid ledighet motsvarande sträcka som
mellan tjänstgöringsplatsen och hemorten. Därest han vill resa längre får
han själv bekosta den förlängda resvägen. Härvid får den värnpliktige er-
lägga biljettpris som om det var en ny resa från den station där den mili-
tära tjänstebiljetten anges som slutstation. Ett exempel kan belysa rå-
dande förhållanden: En värnpliktig fullgör första tjänstgöring i Boden och
har sin hemort i Stockholm. I samband med övningsuppehåll är han be-
rättigad till fri resa fram och åter mellan Boden och Stockholm. Hans för-
äldrar som han skall besöka vistas på sitt sommarställe i trakten av Kal-
mar. Den värnpliktige erhåller militärbiljett för resan Boden—Stockholm
och åter samt löser tilläggsbiljett Stockholm—Kalmar och åter. För denna
tilläggsbiljett får den värnpliktige erlägga fullt pris enligt för allmänheten
gällande taxa utan att hänsyn tages till den del av resan, som han företagit
mellan Boden och Stockholm.

Särskilt vid övningsuppehåll under sommartid har många värnpliktiga
sina föräldrar på annan ort än den ordinarie hemorten och belastas med
dryga färdkostnader därest tilläggsbiljett måste lösas. Det synes skäligt
att vid prissättning av tilläggsbiljett hänsyn tages till den faktiska resvägen,
således även den resväg för vilken militärbiljetten gäller.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
att sådana bestämmelser angående värnpliktigas fria re-
sor utfärdas, att den färdsträcka för vilken militärbiljett
gäller får tillgodoräknas som resväg vid taxesättning av
tilläggsbiljett (vid förlängd resa).

Stockholm den 22 januari 1965

Bertil Strandberg

Arvid Enarsson